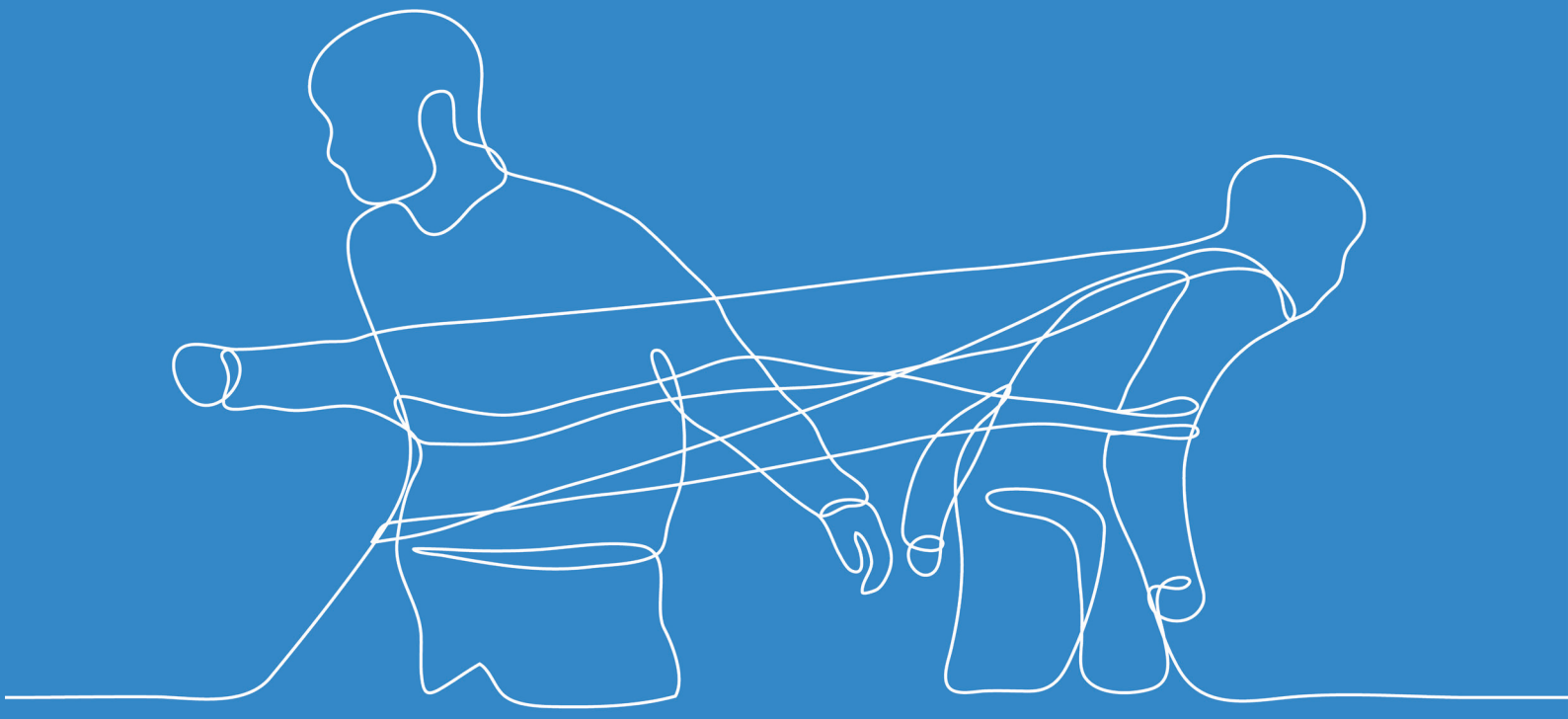
İLHAM VEREN BULUŞMALAR 6

İslam'ın Mukaddes Değerlerine Saygısızlıklar Karşısında Müslümanların Tutumu Ne Olmalı?

GENÇ DERNEĞİ

www.gencdernegi.org
@gencdernegi

KATILIMCILAR

1. Ahmet Bahçe	Marmara Üniversitesi Malzeme ve Metalürji Müh.
2. Ali Osman Ardıç	Sakarya Üniversitesi İlahiyat Fakültesi
3. Burhan Özüdok	Selçuk Üniversitesi Uluslararası İlişkiler
4. Furkan Özkul	Genç Derneği Kurumsal İletişim Koordinatörü
5. Halid Kaadan	İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
6. Hanifi Arslan	İstanbul Ticaret Üniversitesi Psikoloji
7. Mehmet Altuntaş	Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi Psikoloji
8. Muhammet Çağrı Akalın	Marmara Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler
9. Muhammet Emin Bayır	Marmara Üniversitesi Arap Dili ve Belagatı Yüksek Lisans
10. Ömer Taha Bayrak	Genç Gönüllüler Koordinatörü
11. Samet Önge	Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi
12. Yunus Emre Başal	29 Mayıs Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler

İLHAM VEREN BULUŞMALAR – 6

12 Kasım 2020 Perşembe - İSTANBUL

KONU:
İslam'ın Mukaddes Değerlerine Saygısızlıklar Karşısında Müslümanların Tutumu Ne Olmalı?

GENÇ'in 15 senelik yolculuğunda binlerce genç arkadaşımızla ilişki ve iletişim içinde olduk, hayırlarda yarışma adına esaslı dayanışmalarda bulunduk, yurt dışı seferleri, projeler, konferanslar, eğitimler, kamplar, şölenler, paneller vs. gibi çeşitli vesilelerle bir araya geldik.

"İlham Veren Buluşmalar" başlığıyla Genç Gönüllüler ile bir araya gelmeyi, gençlikle ilgili önemli ve gerekli gördüğümüz hususlarda beyin fırtınaları yapmayı diliyoruz. Farklı üniversitelerde okuyan, lisans, yüksek lisans ve doktora düzeyindeki Genç Gönüllüler'le, her buluşmada gençlikle ilgili meseleleri esaslı bir şekilde masaya yatırıyoruz. Zenginlik ve renkliliğimizi korumak adına, her buluşmada katılımcılar farklılaşıyor, çeşitli STK'lardan da gönüllüler bizimle oluyor ve farklı bir gündem ele alınıyor.

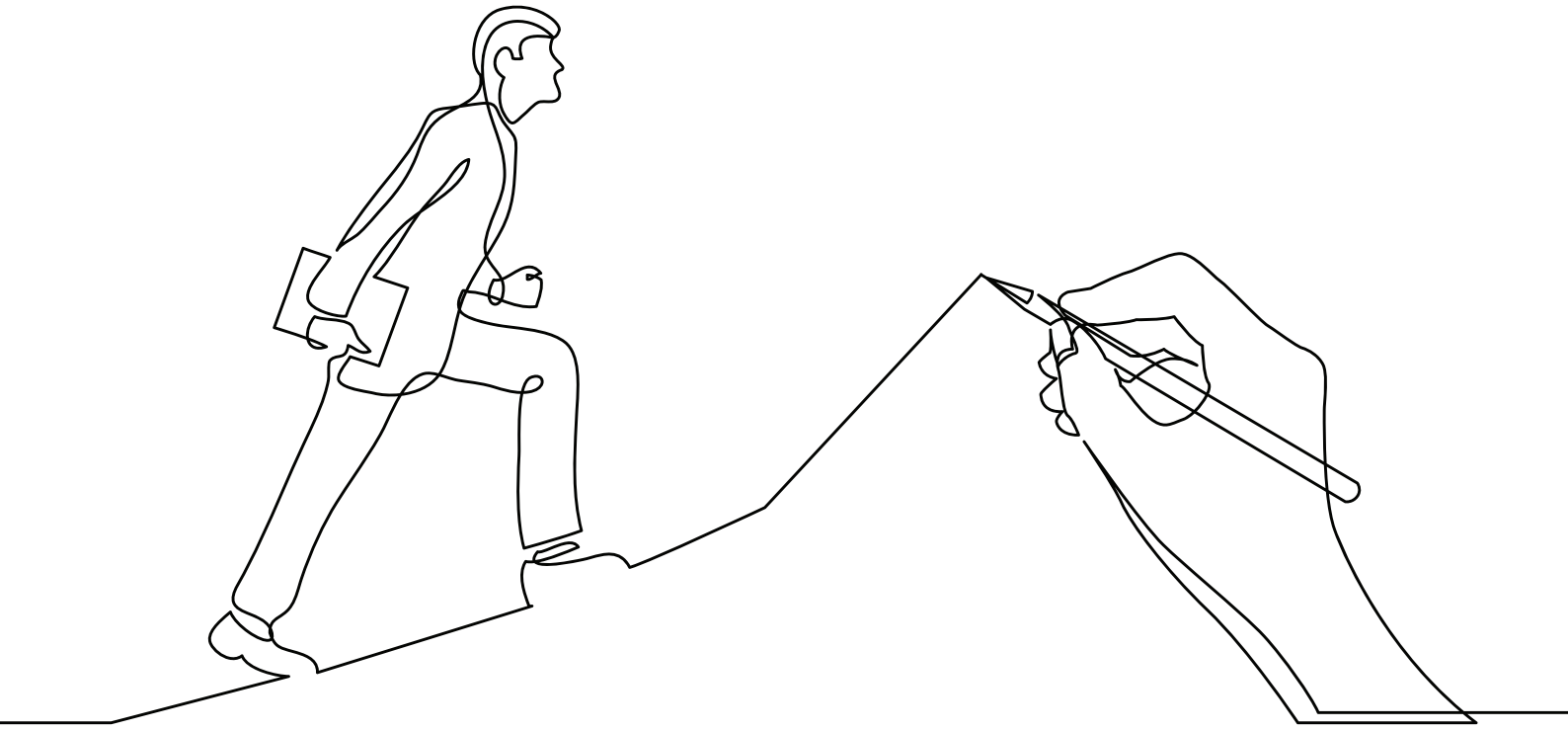
12 Kasım'da İlham Veren Buluşmalar'ın altıncısı gerçekleşti, gündemimizde uzun süredir küresel ölçekte de karşımıza çıkan, İslam'a ve mukaddes değerlerimize karşı saygısızlıklar vardı. Bu çerçevede, özellikle şu soruların cevabını aradık: Peygamber Efendimizi (SAV) hedef alan saldırılar karşısında Müslüman gencin tavrı ne olmalıdır? Müslüman bireylere, toplumlara ve devletlere düşen sorumluluk ne olmalıdır?

Katılımcı arkadaşlarımızın her biri fikirlerini beyan etti, karşılıklı fikir alışverişinde bulunuldu. Buluşmada derlenen notlardan bir kısmını hayırlara vesile olması niyazıyla kamuoyuyla paylaşmak isteriz.

Süleyman Ragıp Yazıcılar
Uluslararası Genç Derneği Başkanı

DERDİMİZ NEDİR?

Uzun süredir küresel ölçekte yoğun bir İslam karşıtlığı propagandası yürütülüyor. Özellikle son zamanlarda Peygamber Efendimizi (SAV) hedef alan saldırılar bu düşmanlığı aşikâr bir biçimde ortaya koymaktadır. Bu nevi saldırılar karşısında biz Müslümanlar olarak nasıl bir tavır sergilemeliyiz? Devletlere, toplumlara ve bireylere düşen sorumluluklar nelerdir?

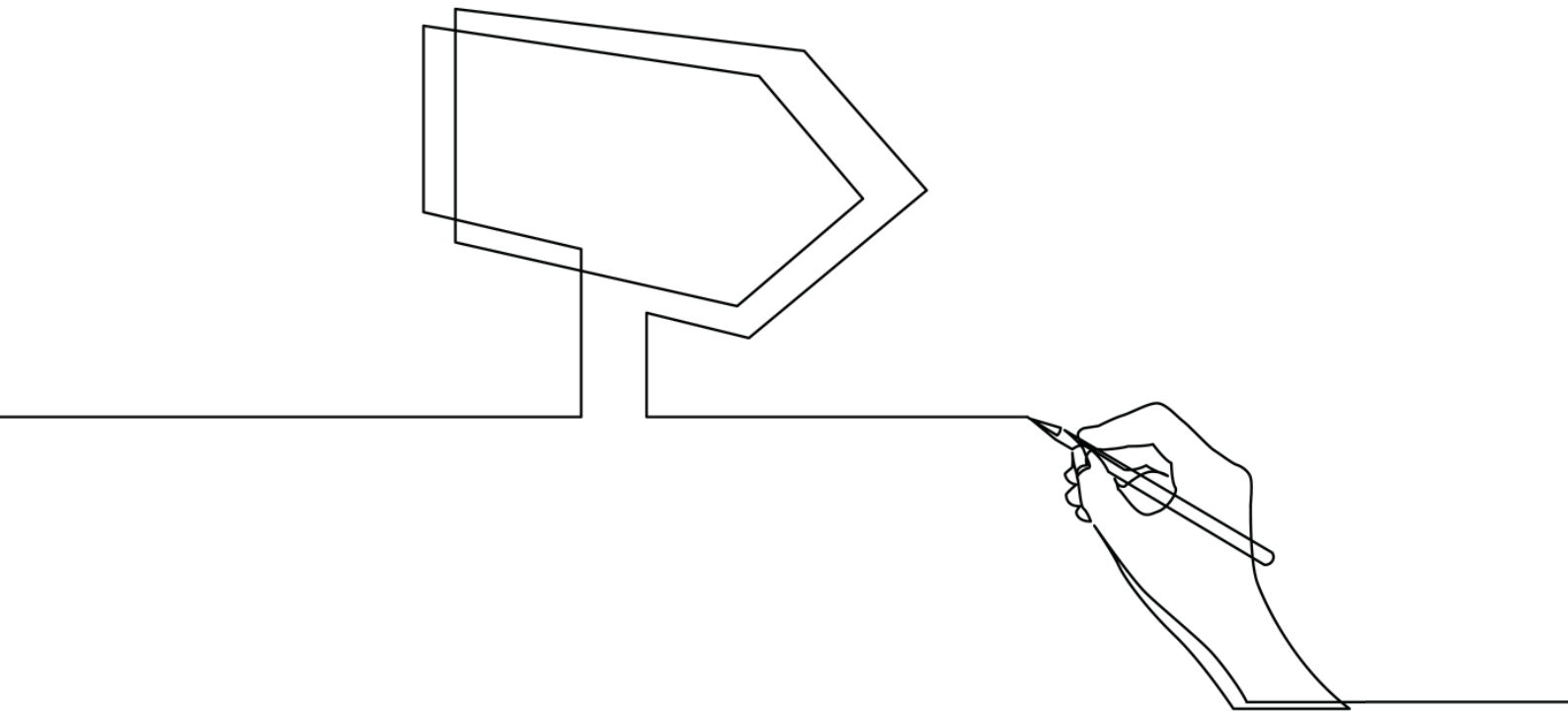
KÖKLERİ DERİNLERE DAYANIYOR

Günümüzde yaşadığımız bu tarz sorunların kökeni aslında oldukça eskiye dayanıyor. Sadece günceli ve yakın tarihi göz önünde bulundurarak içerisine düştüğümüz durumu anlamlandırmak pek de mümkün görünmüyor.

Bu sebeple arkeolojik bir okuma yapmamız mühim. Bu okuma her ne kadar Hz. Muhammed (SAV) Efendimiz'den önceki peygamberler için dahi geçerli olsa da bizler son 14 asırlık döneme baktığımızda tabloyu net bir şekilde okuyabiliriz.

İslam'ın ilk ortaya çıktığı dönemlerde Müslümanların Yahudi, Hristiyan ve müşrik milletlerle sürekli fikri ve fiziki manada bir mücadelesi söz konusuydu. İlerleyen yıllarda ise oldukça hızlı bir genişleme dönemi yaşayan İslam topraklarının Avrupa'nın batısından Çin Seddi'ne kadar ulaşmış olduğunu görüyoruz.

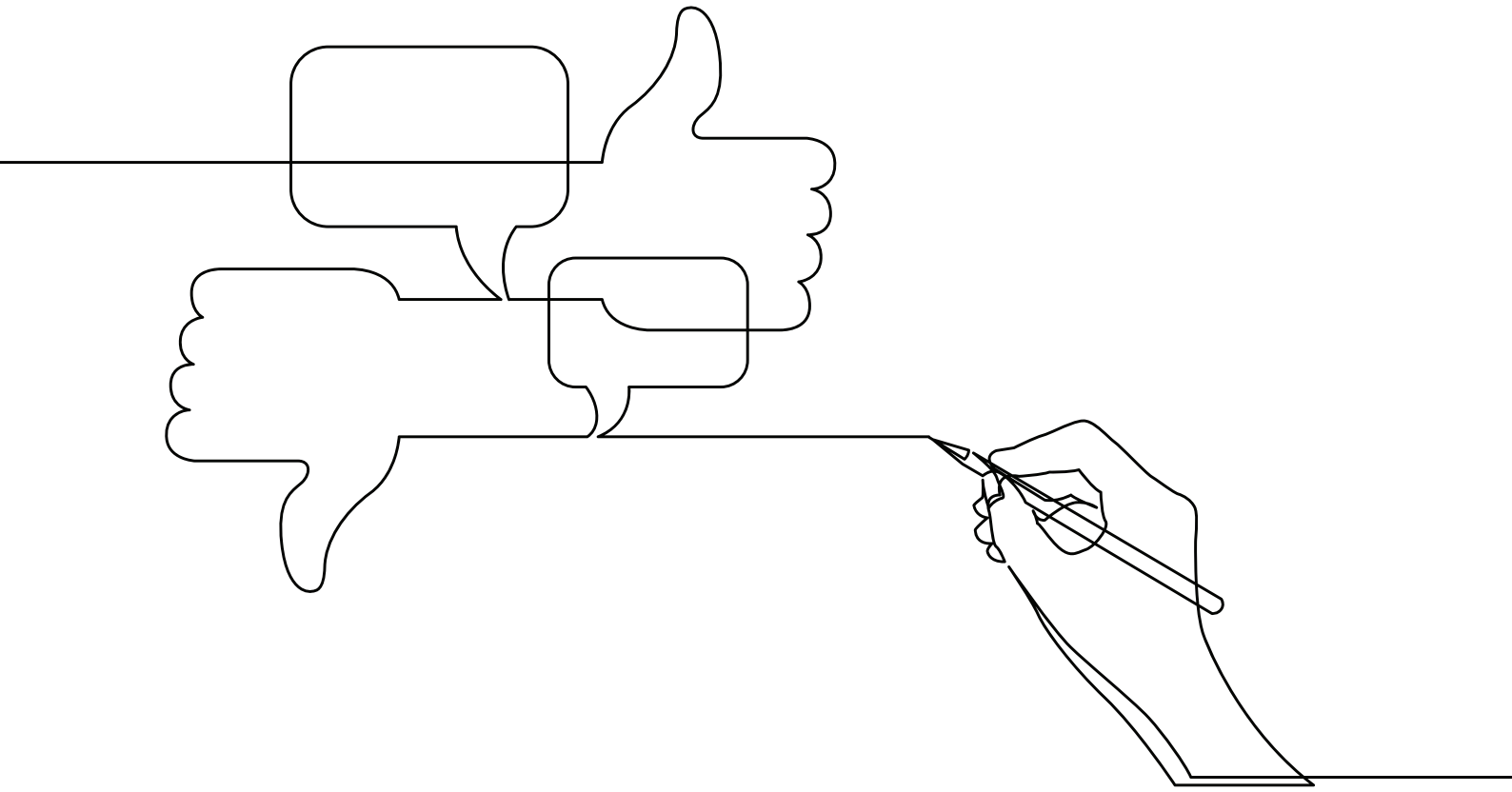
400 yıl boyunca Avrupa'da öncü bir medeniyet kurma ideali taşıyan Endülüs Emevi Devleti, Kudüs'ü Haçlıların ellerinden geri alan Eyyubiler, Viyana kapılarına kadar dayanan Osmanlı İmparatorluğu gibi tarihi figürler bütün bir Batı dünyasının bilinçaltında yer etmiş vaziyette.

DOĞAL BİR ÖNYARGI SÖZ KONUSU

Açık konuşmak gerekirse Hristiyanlık ve Yahudiliğin doğduğu ve zirvesine ulaştığı topraklarda Müslümanlar olarak varız. Üç semavi din için kutsal sayılan Kudüs toprakları, Yahudilerin en güçlü olduğu dönemlerde bile Müslüman bir hüviyet taşımakta.

Hakeza Hristiyanlığın temellerinin atıldığı ve son derece kutsal mabetlerine sahip olan Anadolu topraklarında yüzyıllardır Türkler yaşamakta. Dolayısıyla bize karşı köklerden gelen bir önyargı taşımaları oldukça doğal. Mesela Mekke ve Medine'yi gelip de Hristiyan veya Yahudiler yönetseydi aynı önyargıyı biz de besleyebilirdik belki de.

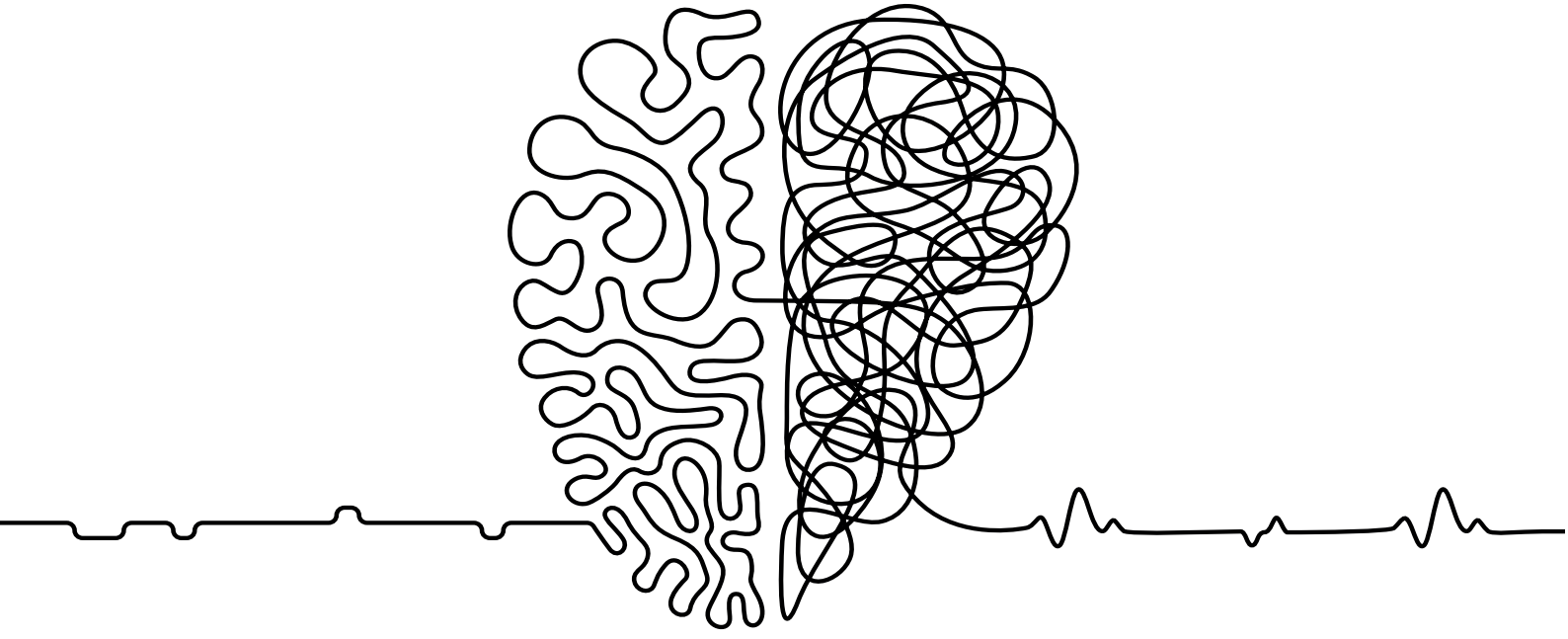
KÜMÜLATİF BİR KİN VAR, YÜZYILLARDIR BİR BİLİNÇALTI OLUŞTURULUYOR

Mesela daha 8. yüzyılda yaşamış Yuhanna Ed-Dımeşki diye bir adam var. Kilisenin son babası olarak isimlendirilen Hristiyan bir Arap. İslam'ı ve Müslümanları Hristiyanların doğal düşmanları olarak görüyor. On dördüncü yüzyılda yaşamış Dante Alighieri, "İlahi Komedya" adlı eserinde Peygamber Efendimizi cehennemin dibinde azap gören bir kişi olarak yansıtıyor.

Bir başka örnek, eski Fransızca sözlüklerin birisinde sahtekâr kelimesine örnek olarak Efendimizi (SAV) gösteriyorlar.

Martin Luther, İslam'ı doğrudan Hristiyanlık üzerine gönderilmiş bir bela olarak görür. Bu ve bunun gibi belki yüzlerce örnek sayılabilir. Çoğu batılı filozofta açık şekilde gördüğümüz ırkçı ifadeler de zihinleri sürekli etkiliyor.

Ancak Batı büyük bir mana buhranı içerisinde. Sürekli bir arayış içerisinde olmasına rağmen bir türlü İslam'a yönelemiyorlar, çünkü korkuyorlar. Bilinçaltlarına yerleştirilmiş bir İslam düşmanlığı var. İşte bunların ana sebeplerinden biri de Batı'da medeniyet kurucu rol üstlenen fikir adamları.

GOETHE MÜSTESNA

Her ne kadar Batı'yı ve batılı kimseleri topyekûn İslam'a karşı saf almış vaziyette anlatmış olsak da haksızlık etmek istemeyeceğimiz kimseler de var. Bunların en başında hepimizin uzaktan yakından bildiği Wolfgang von Goethe gelir.

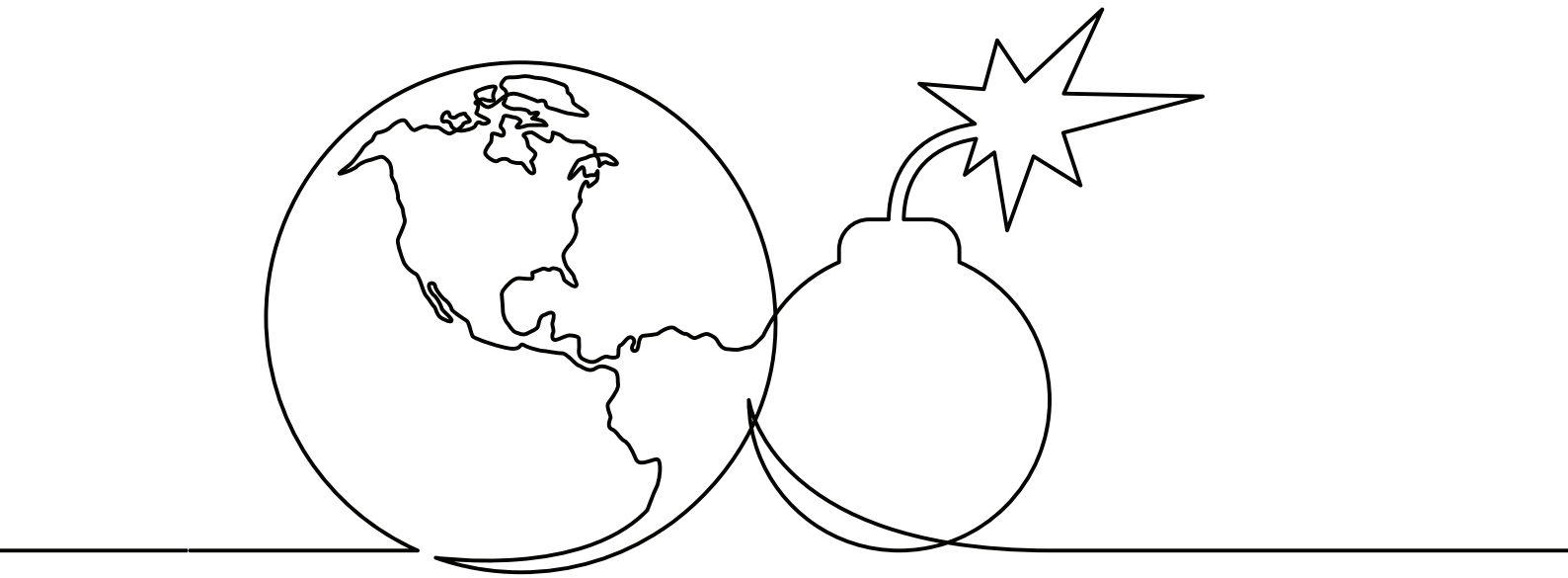
Bildiğimiz kadarıyla Müslüman olmuştu Goethe. İslam'ı ve Peygamberini o kadar güzel anlatırdı ki eserlerinde. İslam'ı, "yüce dağlardan fışkırıp düzlüklere inerken bütün diğer çayları, ırmakları bünyesinde birleştiren, devletler hanedanlar kuran, nihayet insanlığı ulu varlığın bağrına bastıran, durdurulamaz bir akıma" benzetir ve Peygamber Efendimizi Şarkın Ruhu olarak tanımlar.

TOPYEKÛN BİR DİNSİZLEŞTİRME POLİTİKASI MI?

Bugün belki sadece İslamofobi üzerinden konuşmak istiyoruz ama şu gerçeği de göz önünden çıkarmamak gerekiyor. On dördüncü yüzyılda Avrupa'da gerçekleşen Rönesans İslam'a karşı değil, Hristiyanlık karşıtı bir olaydı. O zamandan günümüze Batı dünyasında sürekli bir sekülerleştirme, sekülerizasyon politikası güdüldü.

Tarihte, Aydınlanma ve Sanayi Devrimi gibi dönüm noktaları Batı'nın dini temellerinden sıyrılıp, bilime yönelmesine sebep oldu. Modern Batı'nın da bugün Netflix, Amazon vb. dijital platformlar vesilesi ile yürüttüğü algı da din kavramına karşı girişilen bir mücadele olarak okunabilir. Hâkim olan sistem sadece Müslümana değil, dinini yaşamak isteyen gayrimüslime de düşman.

İSLAM'IN BİR İDDİASI VAR!

Yukarıda küresel manada bir dinsizleştirme politikası güdüldüğünden bahsetmiştik ancak şu da bir gerçek ki yapılan, yürütülen bütün bu kirli mücadelenin hedefinde ilk olarak İslam'ı görüyoruz. Bunun sebebi de oldukça aşikâr.

Günümüzde Hristiyanlık ve Yahudilik anlayışı, Batı medeniyetinin bütün dünyaya yaymak istediği ilkeler ile pek fazla çelişmiyor gibi. Son derece tahrif edilmiş iki dini anlayış maalesef herhangi bir tepki ortaya koyamıyor batının aleyhine. Hinduizm, Budizm, Taoizm, Şintoizm gibi Uzak Doğu dinlerinin halleri de malum.

Geriye sadece ve sadece İslam kalıyor. İslam bin dört yüz sene sonra hâlâ iddia sahibi. Hâlâ kurulmuş bütün zulüm sistemine isyan ediyor, modernitenin esiri olmamak için çabalıyor. Tüm dünyaya adil bir düzen vaat ediyor. Dolayısıyla hedefte İslam'dan başkasının olması pek de düşünülemezdi.

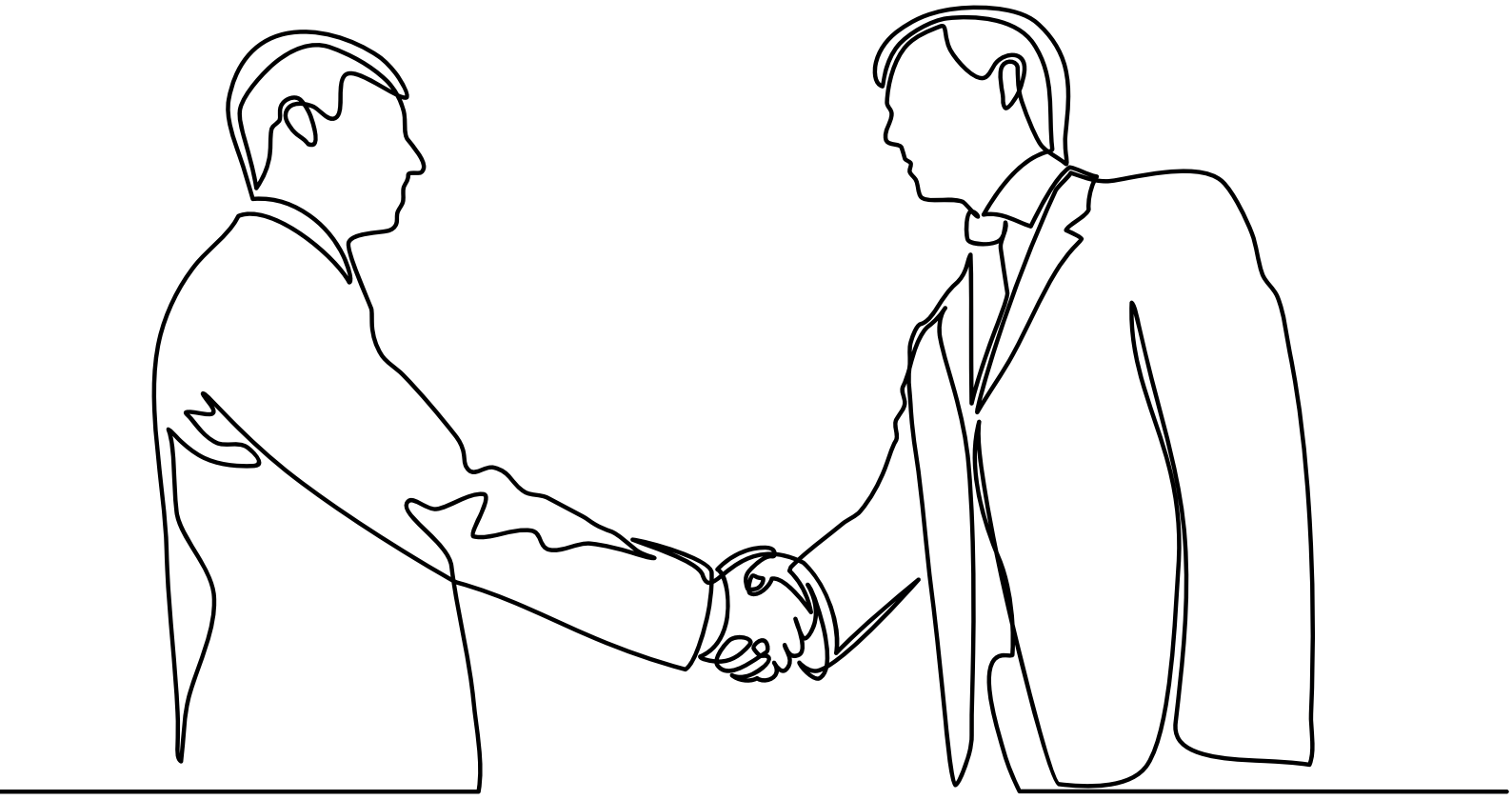

KENDİMİZİ TANITMADIĞIMIZ ZAMAN TANIMLANIR HALE GELİYORUZ

Maalesef İslam dünyası oryantalizm diye bir gerçeklik ile karşı karşıya. Oryantalizm, batılı fikir adamları, akademisyenler veya gezginler gibi kimselerin Doğu coğrafyasına, daha doğrusu İslam'ın yaşatıldığı topraklar üzerine yapmış olduğu çalışmaların genel adıdır.

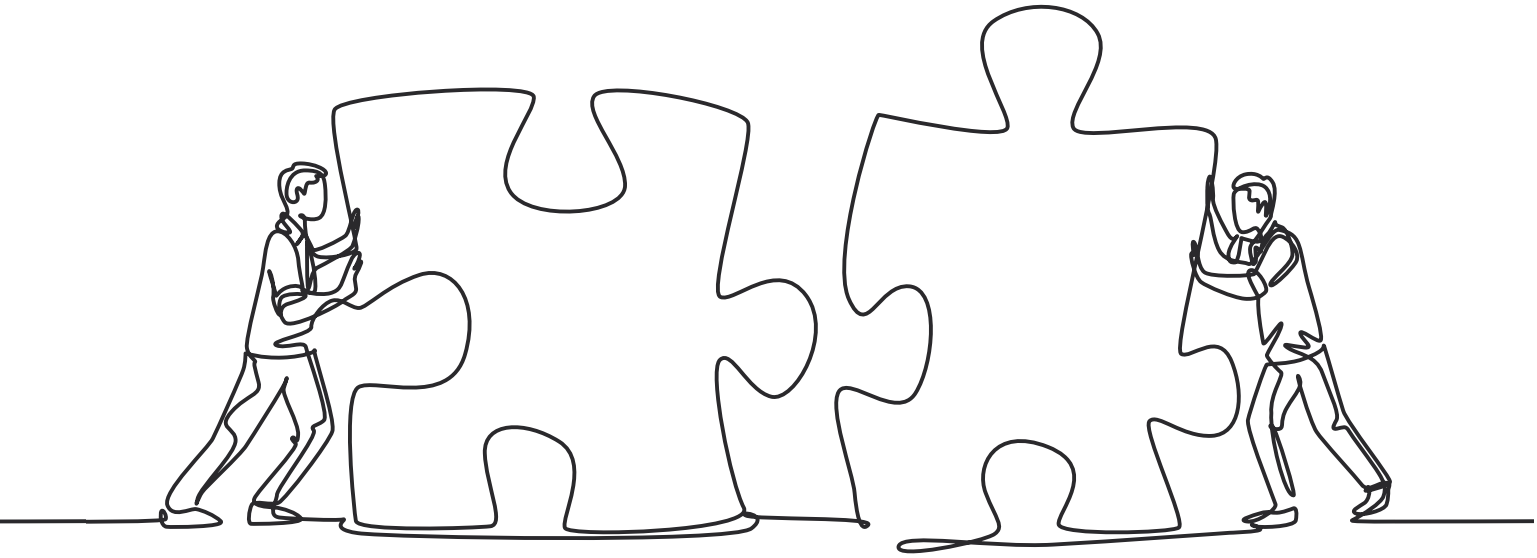
Batılılar, bilgiye hâkim olduktan sonraki süreçte bu araştırmalarını önemli ölçüde artırdılar. Bu topraklar üzerine teoride ve sahada önemli araştırmalar yaptılar. Sebepleri neydi tüm bunların? Neden, adam mesela İngiltere'den kalkıp, Arap çöllerinde veyahut farklı İslam diyarlarında araştırmalar yapsın, daha doğrusu çile çeksin? İşte adamların ruhlarına işlemiş bir tanımlama ihtiyacı.

Düşmanını tanımak, savaşın ana kuralıdır, çünkü tanımlayamadığın şeye karşı mücadele edemezsin. Dolayısıyla tüm bu süreçlerin sonunda Batı biliminin kavramlarına, onların ölçülerine, hatta isimlendirmelerine rıza göstermişiz.

Oryantalistlerin İslam toplumları üzerine yapığı araştırmalar genellikle bazı önyargılar ve yanlış kabuller üzerine kurulu. Bu minvalde yapılan en büyük hatalardan birisi de bu dini, metinler üzerinden tanımlamaya çalışmalarıdır. Ancak İslam, metne sahip olmakla beraber yaşanan bir dindir. Bu dine tâbi olan kimseler sadece Kuran'ı eline alıp anlamaya çalışmadılar. Eğer öyle olsaydı Allah Kuran'ı, peygamber aracılığı olmadan doğrudan insanlara indirmeye de muktedirdi. Bu din ancak ve ancak Peygamberi ile mana bulmaktadır.

Bu derece yoğun oryantalist çalışmaların ardından Hristiyan, Yahudi veya Müslüman bir teolog olarak bile incelediğimizde teolojiye İslamofobik bir bakış açısı ile yaklaşıyoruz. Özellikle on dokuzuncu yüzyıldan sonra batılılar bizlerin dini metinlerine dahi dâhil olmayı başardılar. Hadis metinlerine, tefsir metinlerine bile girdiler. Hâlâ kullandığımız hadis transkripsiyon sistemi onlar tarafından kuruldu. Dolayısıyla modern dönemde tanımlanan bir İslam dini söz konusu.

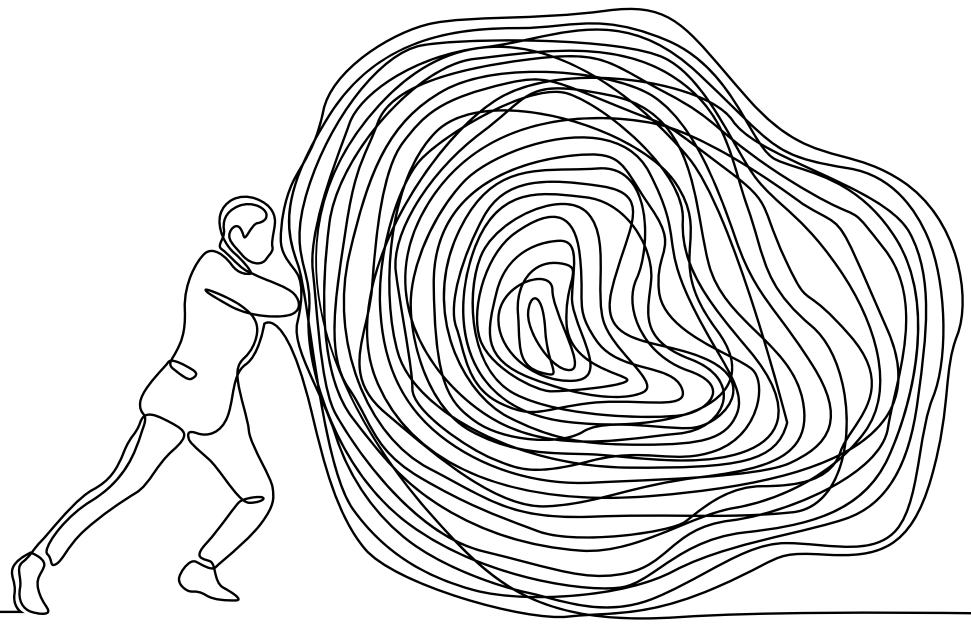
BATI'NIN YOK OLUŞ ÇIĞLIĞI

Yüzyıllardır lider konumda bir Batı medeniyeti var karşımızda. Reform, Rönesans, Aydınlanma, Sanayi Devrimi, kapitalizm, modernizm, post-modernizm ve benzeri vakıalar derken görüyoruz ki Batı elindeki her şeyi tüketti.

Zaten başından beri tüketim üzerine bir kültür inşa edilmek isteniyordu. Sonuç olarak ellerinde bir hakikat kalmıştı, en son o da tükendi. Freni boşalmış bir kamyon gibi etrafındakileri yıkıp geçen bir Batı var şu anda.

Nietzsche 150 sene evvel "Tanrı öldü" derken nasıl bu kadar ileri görüşlüymüş, hayret verici gerçekten. Tanrı, Batı'yı, Batı'nın medeniyetini, kültürünü bir arada tutan bir düğüm gibiydi ancak çözüldü. Şu an, hiçliğe doğru bir gidiş söz konusu. Bu iki medeniyet arasında bir daha ilerleme ve gerileme diye bir şeyin olacağını düşünmüyoruz. Öyle geliyor ki Batı, uçurumdan aşağı yuvarlanıp yok olacak ve İslam tek hakikat olarak inkişaf edecek.

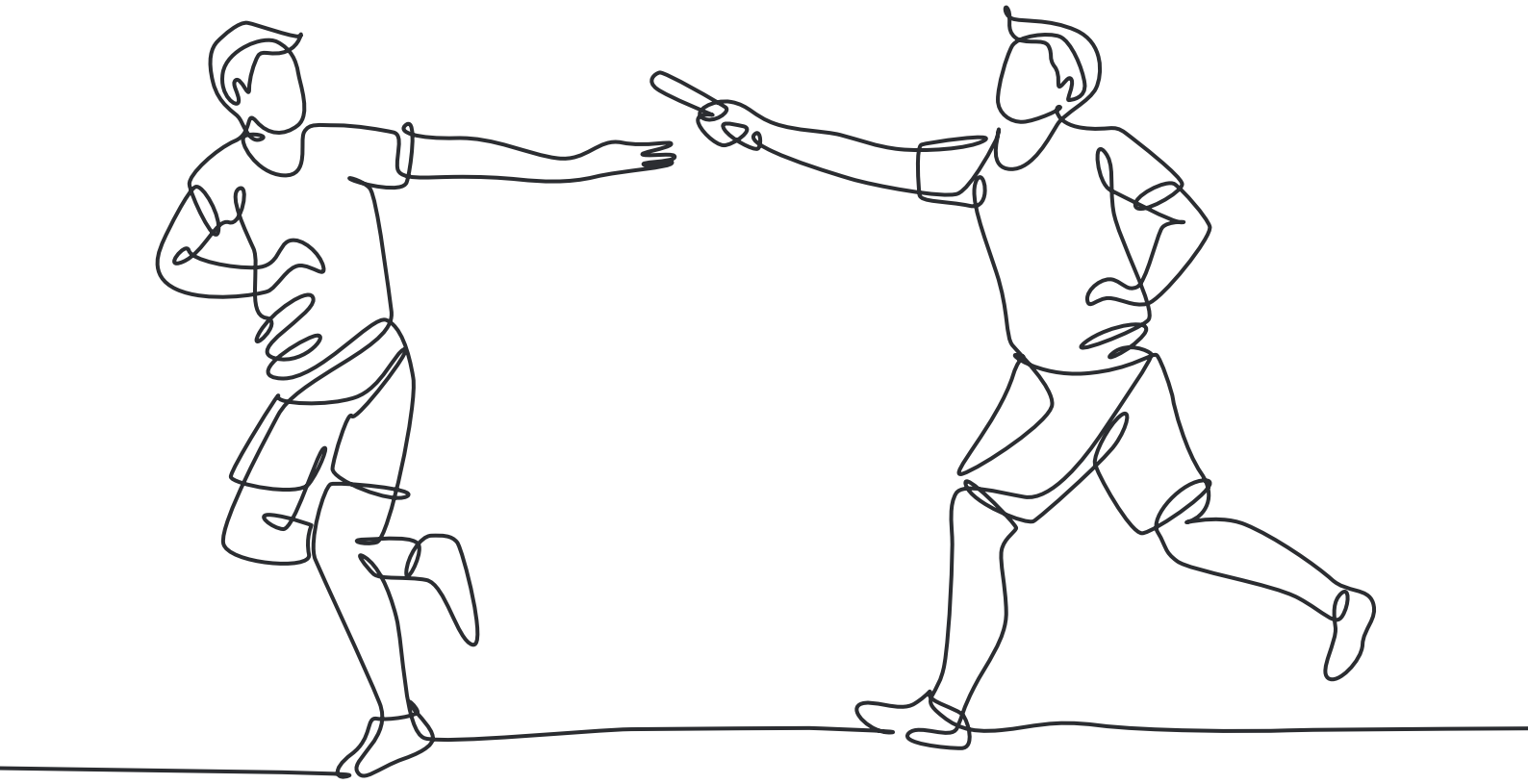
Hani küçük bir örnek üzerinden anlatacak olursak, İskandinavya'da refah düzeyi son derece yüksek bir ailenin, her türlü dünyevi zevki tattıktan sonra hayattan bir gayesi kalmayan ve sonunda intihara sürüklenen şımarık çocuğu gibi mesela. Dolayısıyla, bugün Avrupa'nın başını çektiği İslam düşmanlığını bir yok oluş çığlığı olarak değerlendiriyoruz. Bizler inanıyoruz ki bu apaçık bir Hak-Batıl mücadelesidir. Ve Hak geldiğinde, batıl yok olmaya mahkûmdur.

DOĞUYA İZAFELİ BİR BATI

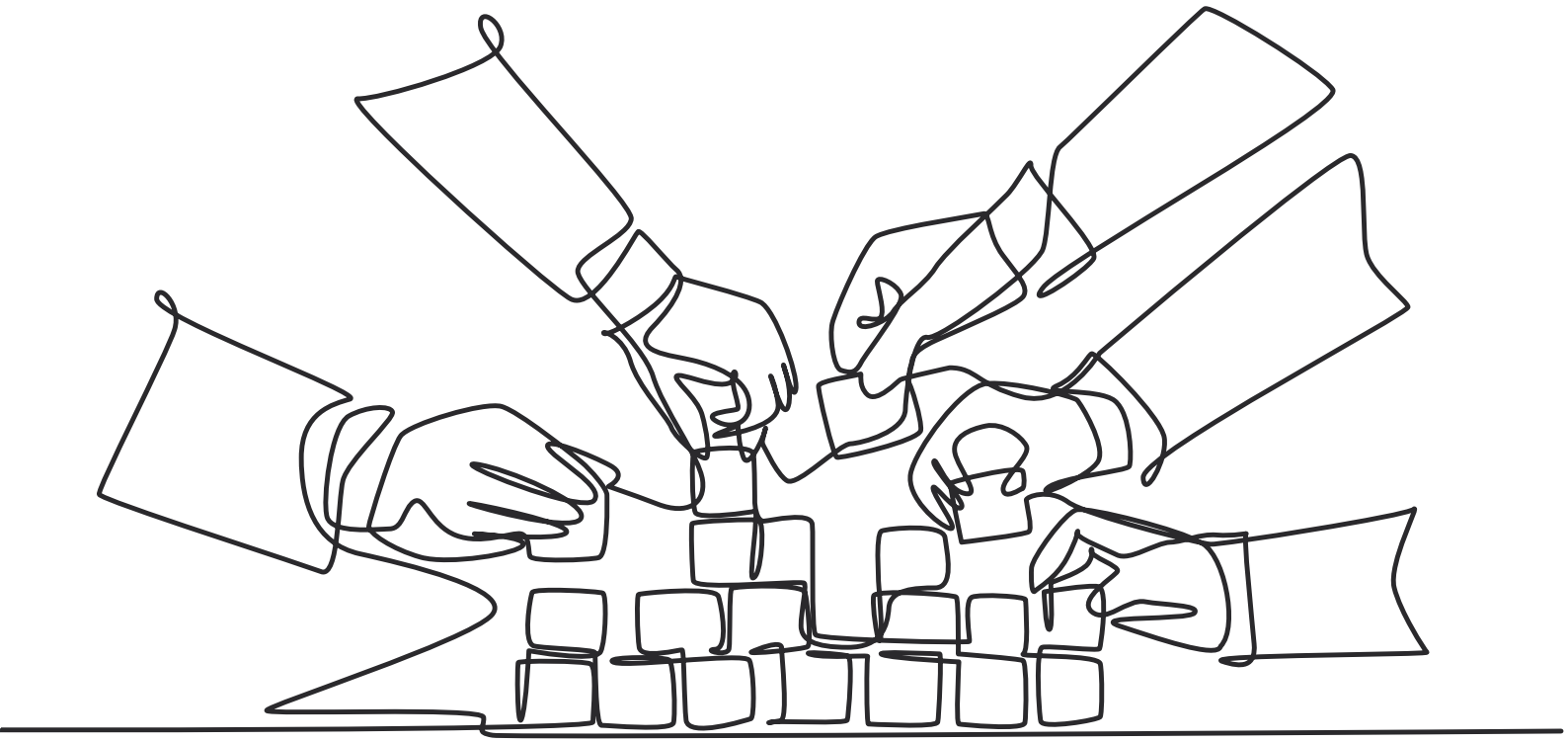
Tüm dünyada batılı sistemler her alanda hâkimiyet kurmuş durumda. Fiili bir hâkimiyetten bahsetmiyoruz elbet. Zihinsel bir işgal söz konusu. Adeta kim daha çok batıya benzeyecek diye bir yarış var. Kim batılıdan daha batılı olacak diye de söylenebilir bu yarış.

Ancak şu gerçeği bizler hep gözümüzden kaçırıyoruz. Böyle bir vaziyette onlara benzemeye çalışmak kendi aslımızdan vazgeçmek olacaktır. İbrahim Kalın "Ben, Öteki ve Ötesi" adlı kitabında der ki "Batı kendisini her zaman Doğu'nun karşısında tanımlar." Öyle görülüyor ki bu Batı'nın büyük bir aczidir. Biz olmadan onlar olamıyor. Varlıklarını bir başka varlığın varlığına izafe ediyorlar. Ancak bizler onlar olmadan da vardık, onlar yok olduktan sonra da tek hakikat olarak kalacağız. Bu Allah'ın vaadi.

ADETA BİR NEVROZ YAŞANIYOR

Önümüzde çözümü olmayan bir problem var. Batı'ya benzemek istemeyen Müslümanlar ve Batılı olana kadar Müslümanları kabul etmeyecek bir Batı var. Sorun şu ki Müslümanlar bir taraftan Batı'ya tapıyorlar. Yani büyük bir ikilik var, bir yandan Batı'nın her şeyini istiyoruz, diğer yanda onların hiçbir teorisini kabul edemiyoruz. Bütün bunları düşününce adeta bir nevroz yaşıyoruz.

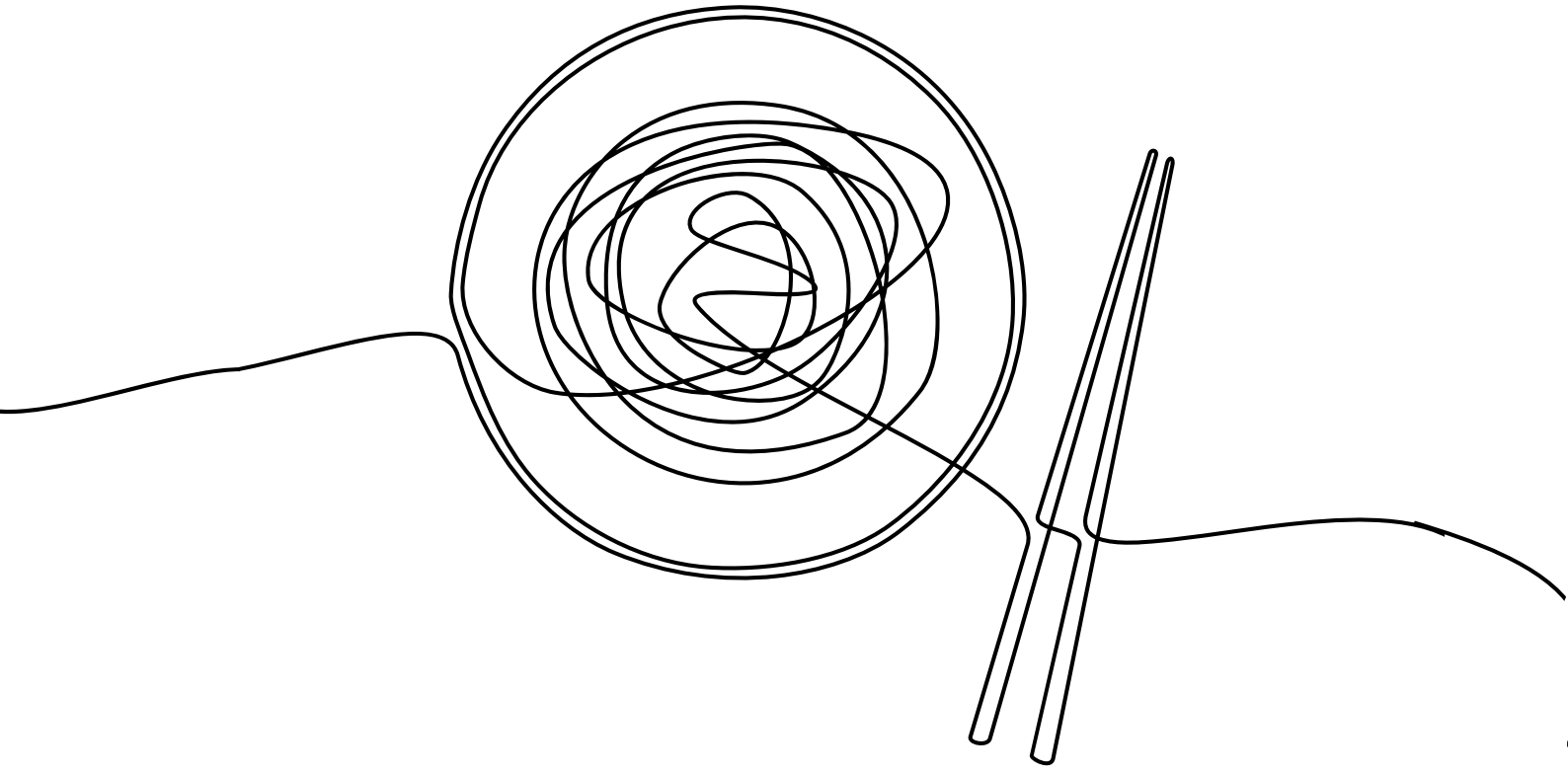

KENDİ PUTLARINI YEMEKTEN GOCUNMUYORLAR

Batılılar her alanda hâkimiyet kurdukları gibi kavramlar üzerinde de hâkimiyet kurdular. Kendi medeniyetlerini perçinleştirecek kavramlar ürettiler. Kimine özgürlük, kimine demokrasi, kimine ise insan hakları dediler. Bizleri de kendi kavramlarına tâbi ettiler.

Günümüz batı dünyasında bu kavramları muhafaza etmek için türlü seferberlikler var. Bu seferberliklerin başında bu kavramların ihlal edilerek korunmaya çalışması var.Yani özgürlük sadece onların özgür olmasını istedikleri için geçerli. Fazla damarlarına basarsanız özgürlük bir retorikten ibaret kalacaktır.

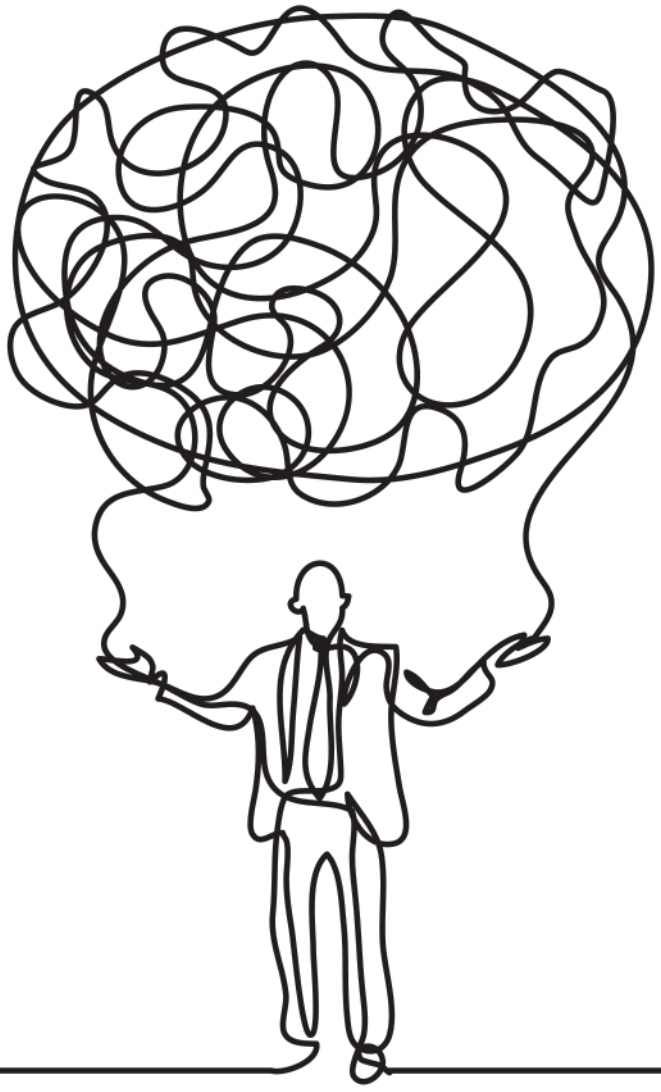
Örnek olarak, bugün Yahudi toplumunu eleştirmeye kalkarsanız doğrudan anti-semitist olarak çakalların önüne atılır kemikleriniz. Demokrasi diye savunduklarına gelirsek, görüyoruz ki kanlı bir askeri darbeyi destekleyebilecek hale düşüyorlar. Bir yandan insan hakları derken, diğer yanda mülteciler hakkında insanlık dışı uygulamalara gidebiliyorlar. Ortaya helvadan yapılmış birtakım putlar koydular, yeri gelince o putları yemekten de gocunmuyorlar anlayacağınız.

DOĞRU İSLAM'I ANLATMAK ZORUNDAYIZ

Burada İslamofobi'yi, sekülerleşmeyi, dinsizleştirme politikalarını konuşuyoruz ne zamandır. Onların tanımladığı İslam dini üzerine kafa yoruyoruz. Acaba onlar bizi nasıl görüyor, bizleri nasıl tanımlıyorlar diye anlamaya çalışıyoruz. Tabi ki, yaşadığımız dünyayı anlamlandırmak için bu yaptığımız ufuk açıcı.

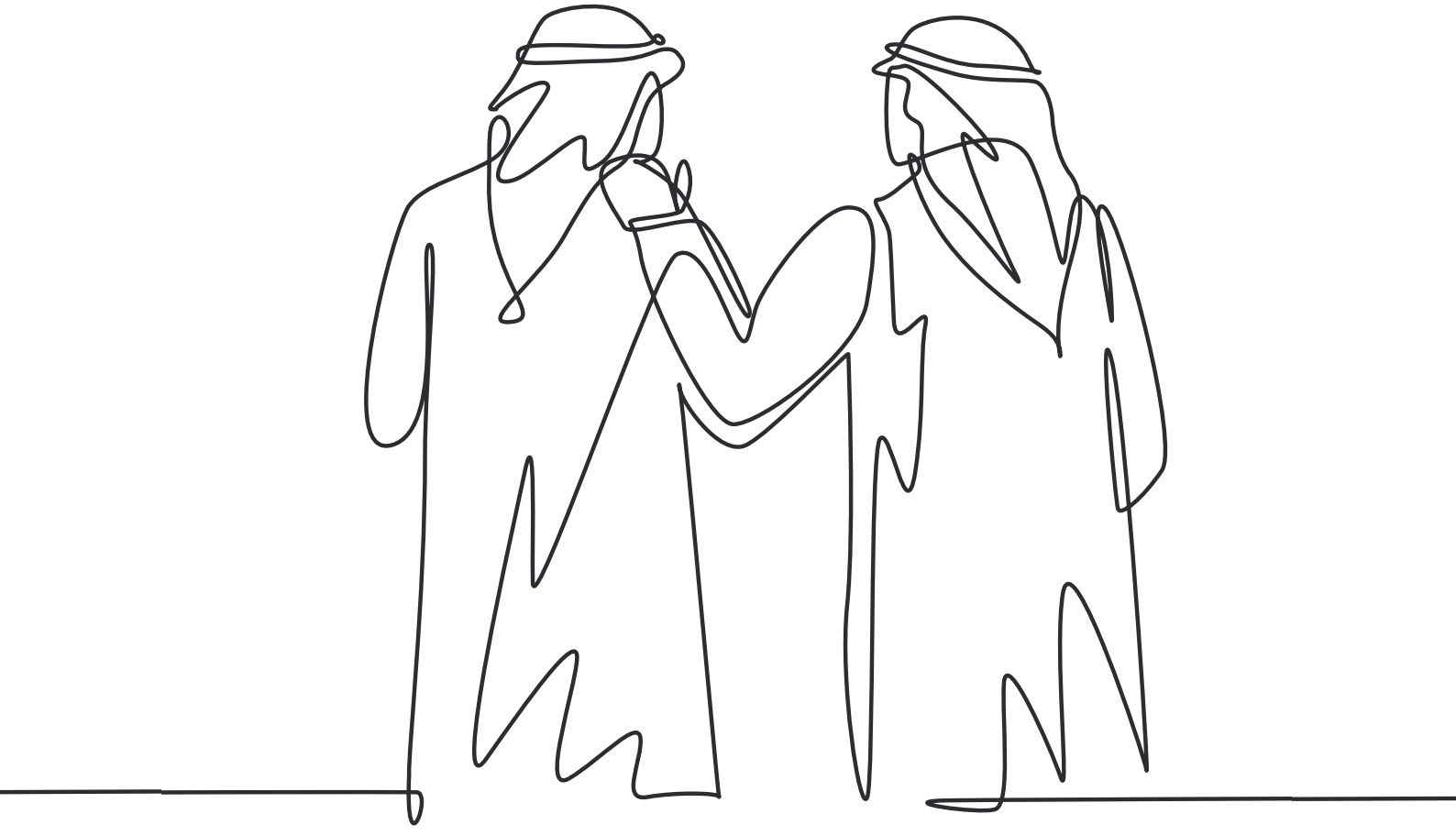
Ancak yapılması daha elzem olan bir şey var. Madem İslam ve Müslümanlar üzerine bu denli yoğun saldırılara şahit oluyoruz ve bu saldırıların haksız olduğuna kâniyiz, o zaman bizler doğru İslam'ı dünyaya anlatmak zorundayız. Bu meseleyi kendi vicdanımızda çözemedikten sonra herhangi bir eleştirinin veya saldırının kurbanları olmaktan maalesef kaçamayız.

Batı'nın İslam dini üzerine beslediği tarihi, coğrafi ve fikri bilinçaltının yanlışlarına karşı topyekûn bir mücadele içine girmeliyiz. Bizler hakkında sağdan soldan duydukları yalan yanlış bilgilere itibar etmemeleri için bizi, bizden öğrenmeliler. Onların araçlarını kullanarak onlara karşı saf durabiliriz. Özellikle dijital medyayı yoğun bir şekilde kullanabiliriz. Kendimize ait platformlar oluşturabilir ve sahih kaynaklara dayanarak hakiki İslam'ı bütün dünyaya ulaştırabiliriz.

Tabii anlatmak için anlamak gerekir, öğrenmek gerekir. Şu muhasebeyi hakkıyla yapmadan da bu işe soyunmak emin olun boş bir çaba olacaktır. Bizler İslam'ın hakikatinin ne kadar farkındayız? Müslümanlar olarak hangi İslam'a iman ediyoruz? Allah ve Resulünü ne kadar iyi tanıyoruz? Zihnimizde bu din hakkında herhangi bir şüphe var mı?

Bu ve bunun gibi sorulara cevap vermeden nasıl olur da İslam'ı hakkıyla temsil edebiliriz? İslam dininin ana temellerini öğrenmek. Kuran-ı Kerim veya ilmihal bilgisi gibi alanlarda belirli bir seviyeye ulaşamazsak başta kendimiz eksik bir hayatın içine sürükleniyor olacağız.

O'NU (SAV) TANIMADAN SAVUNAMAYIZ

Bu akşam, Peygamber Efendimize karşı yapılan türlü saygısızlıklarla nasıl mücadele edebiliriz sorusu üzerine tartışıyoruz. O'nu tanımadan, O'nun her birimize gönderilen en güzel örnek olduğu bilincinden mahrum kalarak O kutlu Nebi'yi savunmamız imkânsızdır.

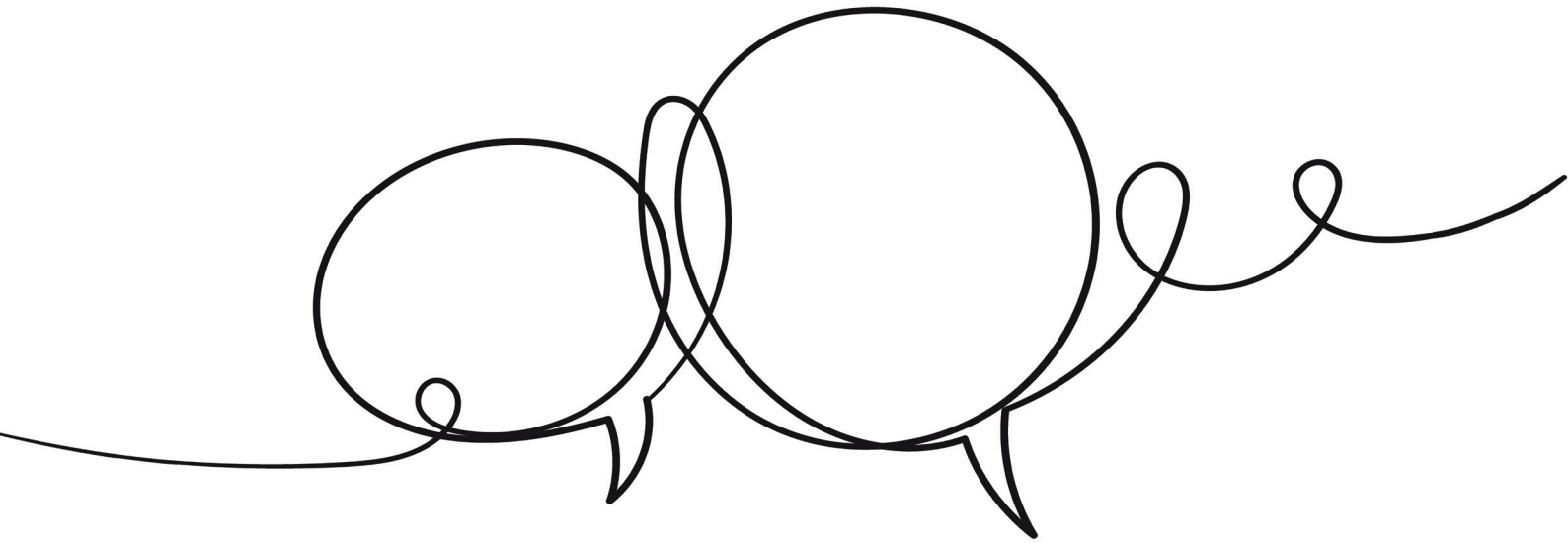
Hakiki bir siyer tahsili görerek O'nun hayatından günümüze yansıyan parıltıları bütün incelikleriyle hazmetmemiz gerekli. O nasıl davrandı, ben nasıl davranmalıyım sorusuna verilecek en güzel cevap ancak bu yolla öğrenilebilir.

EN HAYIRLI ÜMMET

Şunu net bir şekilde biliyoruz ki, İslam hakikattir. Müslümanlar bu dünyaya gönderilmiş en hayırlı ümmettir. Bu farkındalıkla, İslam'ın izzetine yakışır bir şekilde hakikati haykırmalıyız. Bu bilince vardıktan sonra gerekli propaganda araçlarını hayata geçirmekten korkmamalıyız.

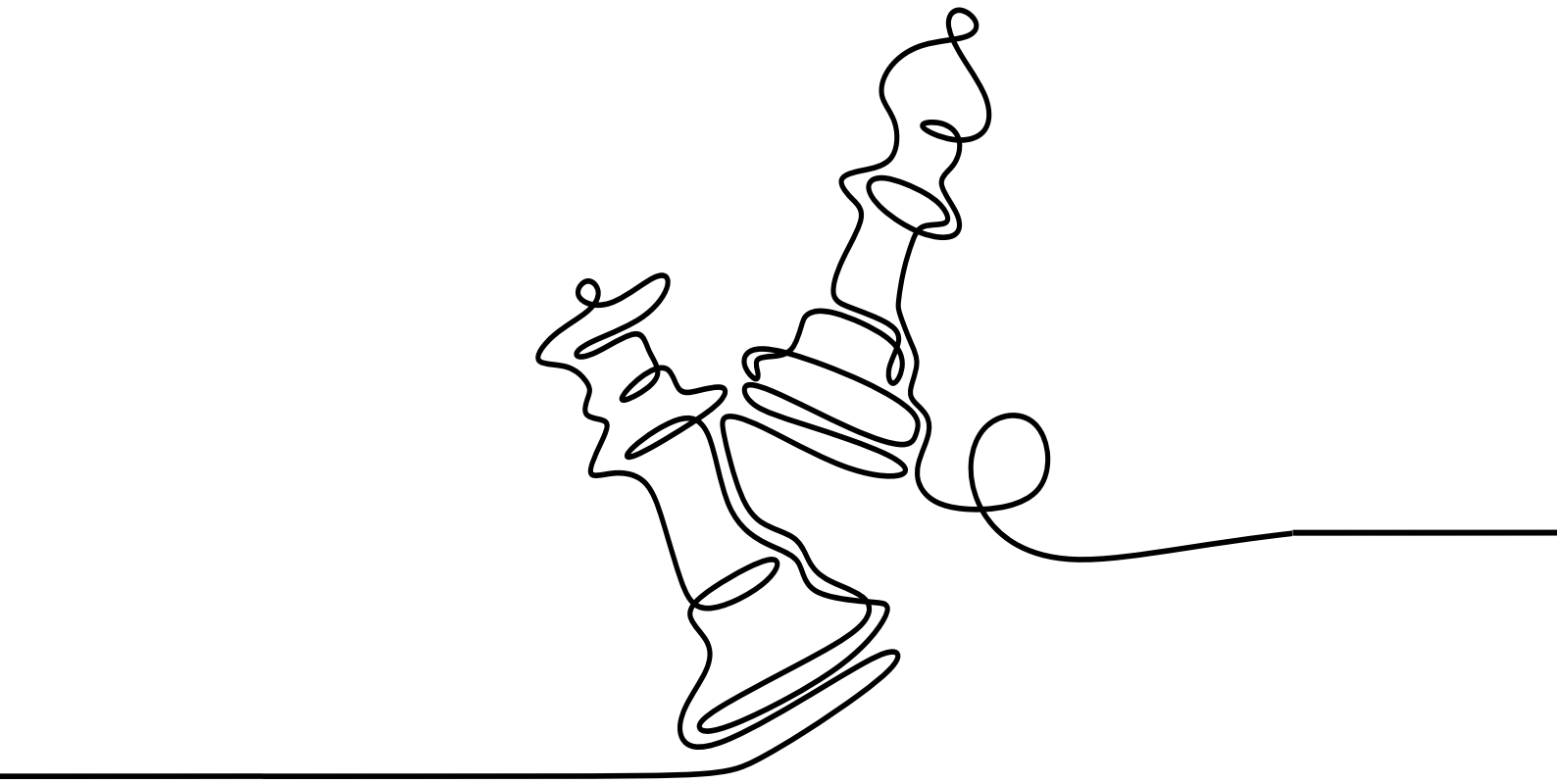
Yargılayıcı ve üstten bakan bir üsluptan uzak durarak doğruyu dile getirmekten çekinmemeliyiz. İslam'ı yaşamadan anlatmaya kalkarsak derin bir hüsrana gömülürüz. Dilimizin anlattığına halimiz örneklik etmelidir.

İSLAM HAKİKATSİZ MÜSLÜMANLARDAN KURTULMALI

Maalesef bizler Müslümanların yapıp ettikleri yüzünden yargılanıyoruz. Bizler İslam'ı barışın ve huzurun dini olarak anlataduralım, onlar Ortadoğu'da birbirlerini öldürmek için yarışan Müslümanları görüyorlar.

Öyle bir hale geldik ki mesela bugün İsrail, Kudüs'ten çıkıp gitse oraya kim hükmedecek diye birbirimize gireceğiz. Dolayısıyla kendi kendimizle hesaplaşmadan doğruyu savunamayız. İslam, hakikatsiz Müslümanlardan kurtulmadan bu işin çözüleceğini sanmıyorum.

ONLARIN DİLİYLE CEVAP VEREMEYİZ

Avrupa'da özellikle bazı paravan bölgelerde İslam ve Hz. Muhammed (SAV) aleyhinde yürütülen düşmanlığa karşı maalesef net bir reçetemiz yok ama elbette yapacak bir şeyimiz var. Tarih boyunca bu insanlar oldu ve olmaya devam edecek.

Arif Nihat Asya, Naat adlı şiirinde:

"Ebu Leheb öldü diyorlar:

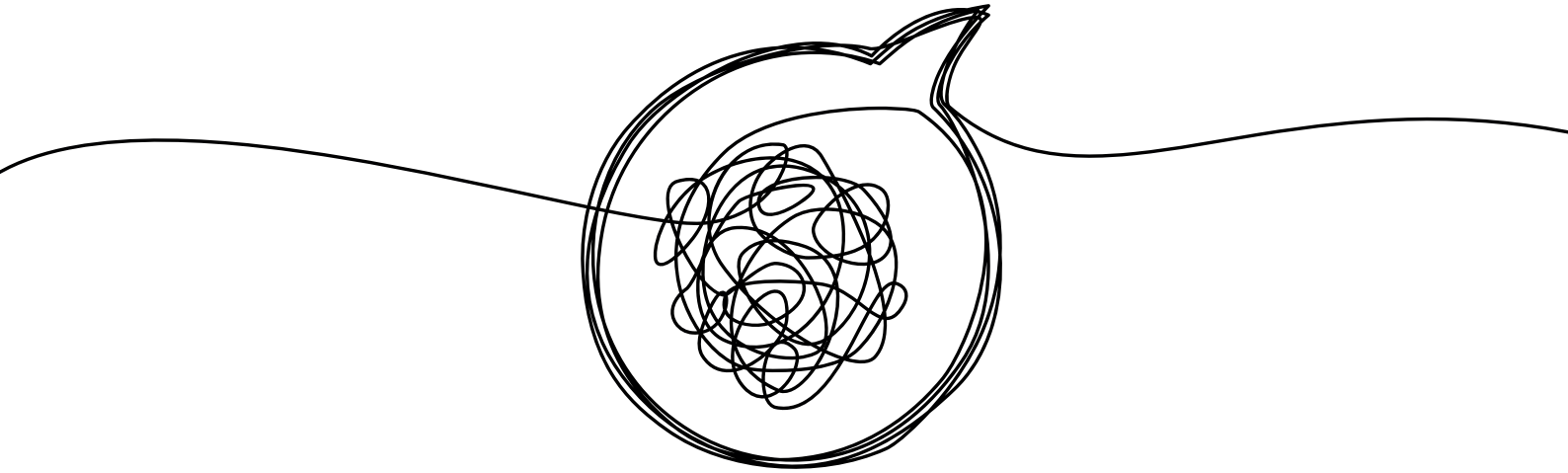
Ebu Leheb ölmedi, yâ Muhammed;

Ebu Cehil kıtalar dolaşıyor"

der. Bu sebeple bizler devamlı bir mücadele halinde olacağız. Allah, Enam Suresi 108. Ayette "Onların Allah'tan başka yalvardıkları tanrılarına hakaret etmeyin ki, onlar da cahillik ederek hadlerini aşıp Allah'a hakaret etmesinler!" diye buyurur.

Bizler de bu emr-i ilahiye uyup onlara onların diliyle cevap veremeyiz. Hakk'ı ancak Hakk'a uygun şekilde savunabiliriz. Kötüye kötülükle, taş atana taş atarak cevap veremeyiz.

Nitekim Allah Resulü, Taif seferinde kendisini taşlayan insanlara öyle yapmamıştı. Ellerini açıp Allah'tan onlar hakkında bağışlanma dilemişti. Sonrasında Allah'ın engin merhameti bütün bir Taif halkını İslam şemsiyesi altına kabul etmişti.

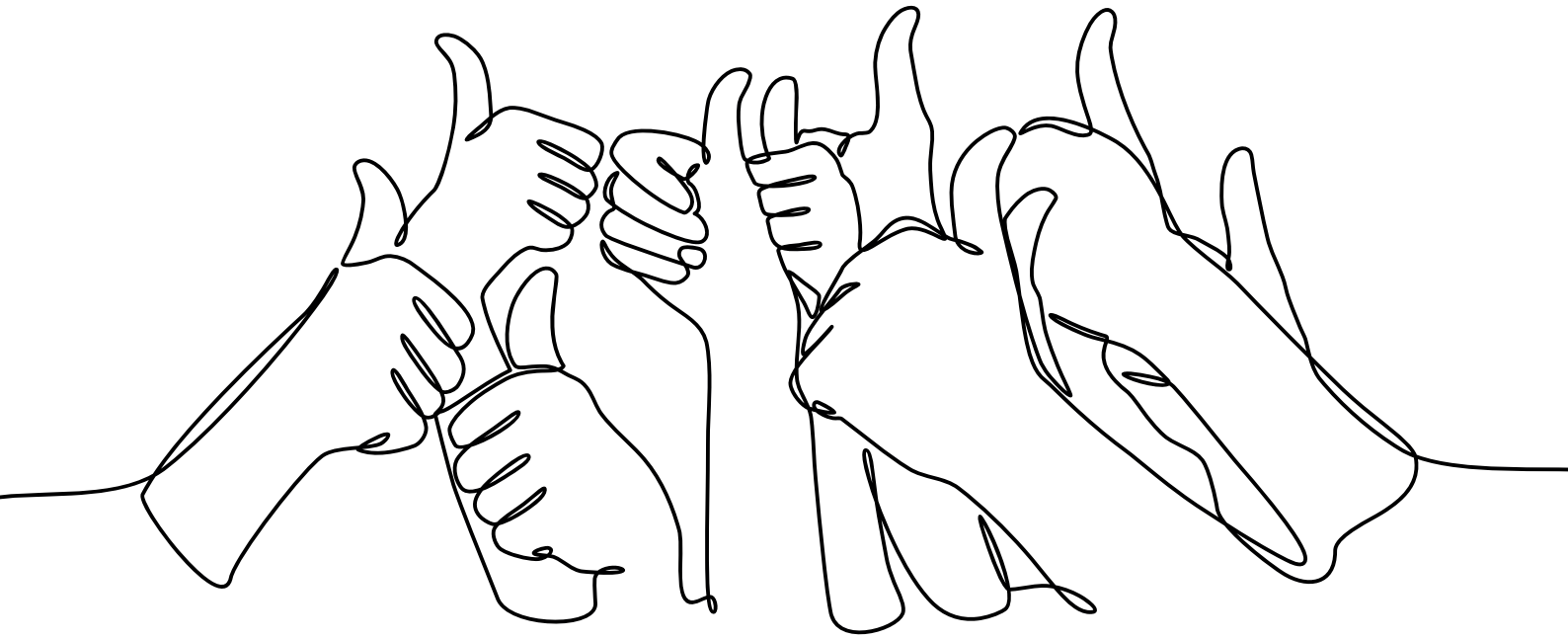
SİYASİ GÜÇ ÖNEMLİ

Yaşadığımız dünya güçlünün hâkim olduğu, çıkarların her şeyden üstün tutulduğu acımasız bir düzene sahip. Böyle bir düzende fikirlerimizi kabul edilebilir hale getirmemiz için siyasi gücün önemi oldukça fazla.

Hepimiz Kanuni Sultan Süleyman'ın yaygınlaşmakta olan dans âdetine karşı Fransa Kralı'na gönderdiği mektubu biliriz. Ya da Abdülhamit Han'ın İslam'a hakaret ettiği gerekçesiyle yine Fransa'da yasaklanmasını istediği, aksi takdirde bütün İslam ordularını üzerlerine salacağı konusunda ettiği tehdidi konuşur dururuz. O dönemde Osmanlı, bölgesinde ve dahi İslam coğrafyasında mutlak güçlü idi. Onların tutunduğu tavır da hakikati belirleyici oluyordu.

Bugün de bizler Türkiye olarak birileri istesin ya da istemesin İslam dünyası üzerinde bir etki alanına sahibiz. Belki geçmişten gelen hilafet bağı, belki milletler arasındaki sıcak ilişkiler zaman içerisinde bu bağlarımızı kuvvetlendirdi.

Bugün bile Müslüman halklar bir konu karşısında doğrudan acaba Türkiye'nin bu konudaki tutumu nasıl olmuş diye bakıyorken, inanıyoruz ki daha güçlü bir Türkiye'nin ortaya koyacağı her türlü irade, bütün İslam dünyasından haklı bir karşılık bulacaktır.

ÜMMET COĞRAFYASINDA ULUSLARARASI BİRLİKTELİKLER KURULMALI

Merhum Erbakan Hoca'nın iktidarda kaldığı kısa süre zarfında yapmış olduğu işlerden birisi de D-8 adı altında Müslüman devletleri arasında bir birliktelik kurmuş olmasıydı. Bazı ülkelerde hâlâ bu birliğin ekmeğini yiyoruz Türkiye olarak, nasıl hilafetin veya Osmanlı'nın ekmeğini senelerdir yiyorsak. Bu hâlin müspet manada tesirleri olduğu kadar menfi manada da tesirleri olabiliyor. Bir açıdan bizleri kuru bir hamaset bataklığına sürükleyebiliyor. Geçmişimizle, tarihimizdeki bazı figürlerle övünmekten önümüze bakamıyoruz.

Bu minvalde bugün yapılması gereken şeylerin başında, devletler düzeyinde birlikteliklerin kurulup, Müslümanlar olarak aynı safta durmayı öğrenebilmemizdir.

Yaptırım gücü yüksek olan bu tarz oluşumlarla ortak değerlerimize karşı yapılan saldırılara topyekûn bir tepki verebiliriz. Evet, bizler de farkındayız dünyadaki kurulu düzen, çıkarları ve tasmaları ellerinde tutan kimseleri savunuyor ama yine de inandığımız dine, inandığımız peygambere karşı girişilen saldırılara verilecek tepkinin çok zor olmayacağı kanaatindeyiz.

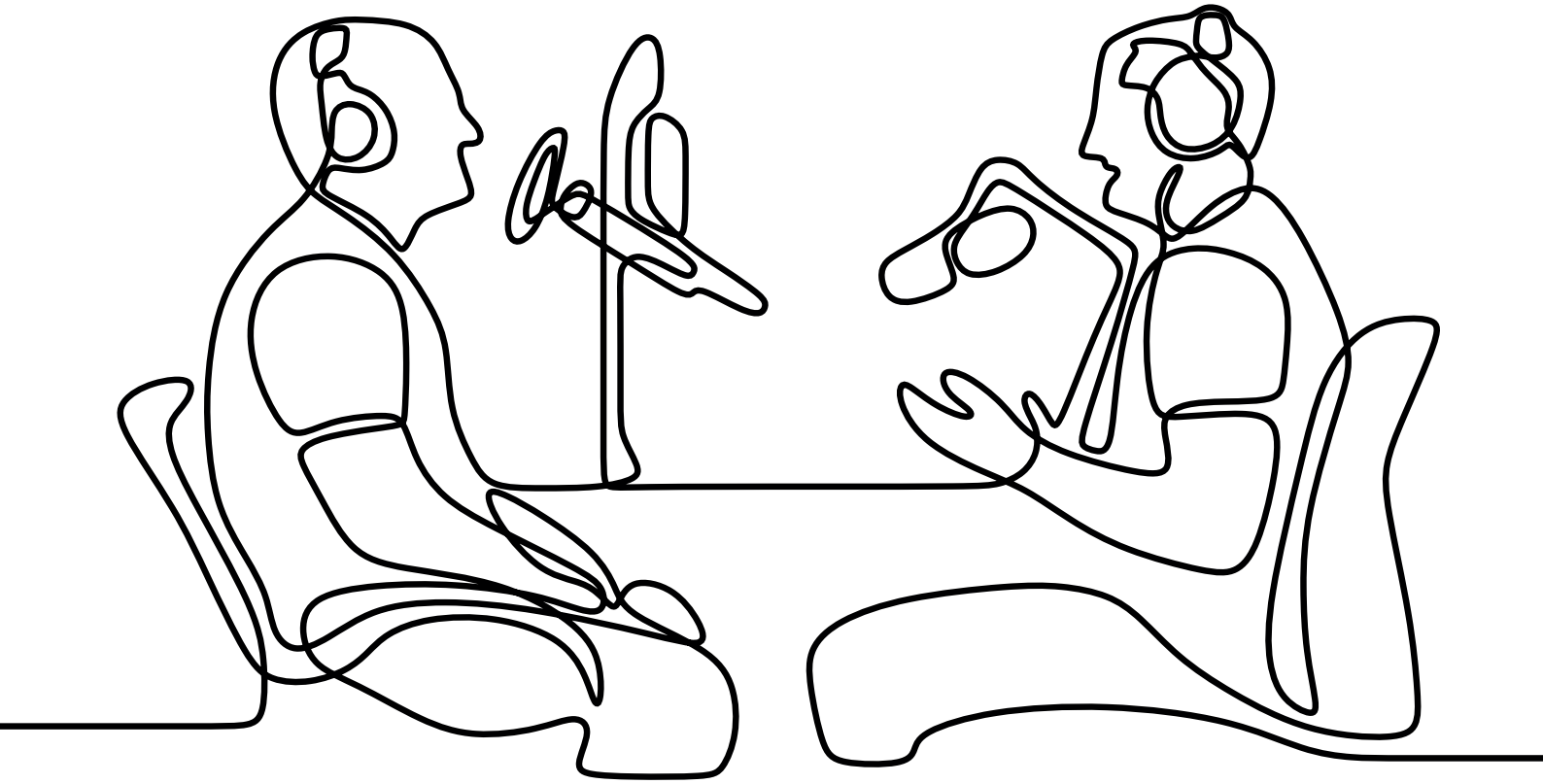

ÜNLÜ İSİMLER DEVREYE GİREBİLİR

Herkes elinden gelenin en iyisini yapmakla mükelleftir. Ancak bizlerin gösterdiği gayretin sonucu oldukça sınırlı sayıda kişiye ulaşabilir. Milyonlarca insan tarafından tanınan, dikkatle takip edilen çok sayıda ünlü insanımız var.

Hani sürekli duyarız ya, Muhammed Salah'ın gol attıktan sonra gittiği secdelerin haberini. Onun vesilesiyle binlerce insan İslam ile tanıştı haberlerini.

Böyle meşhur kimselerin Müslümanca duruşları tahmin edemeyeceğimiz kadar büyük etki gösterir. İnandıkları dinden utanmadan, çekinmeden yapacakları güzel hareketler, söyleyecekleri iki güzel sözün hayrı çok da büyük olacaktır. Belki onların imtihanı da budur ve yarın en çok da bundan sorulurlar.

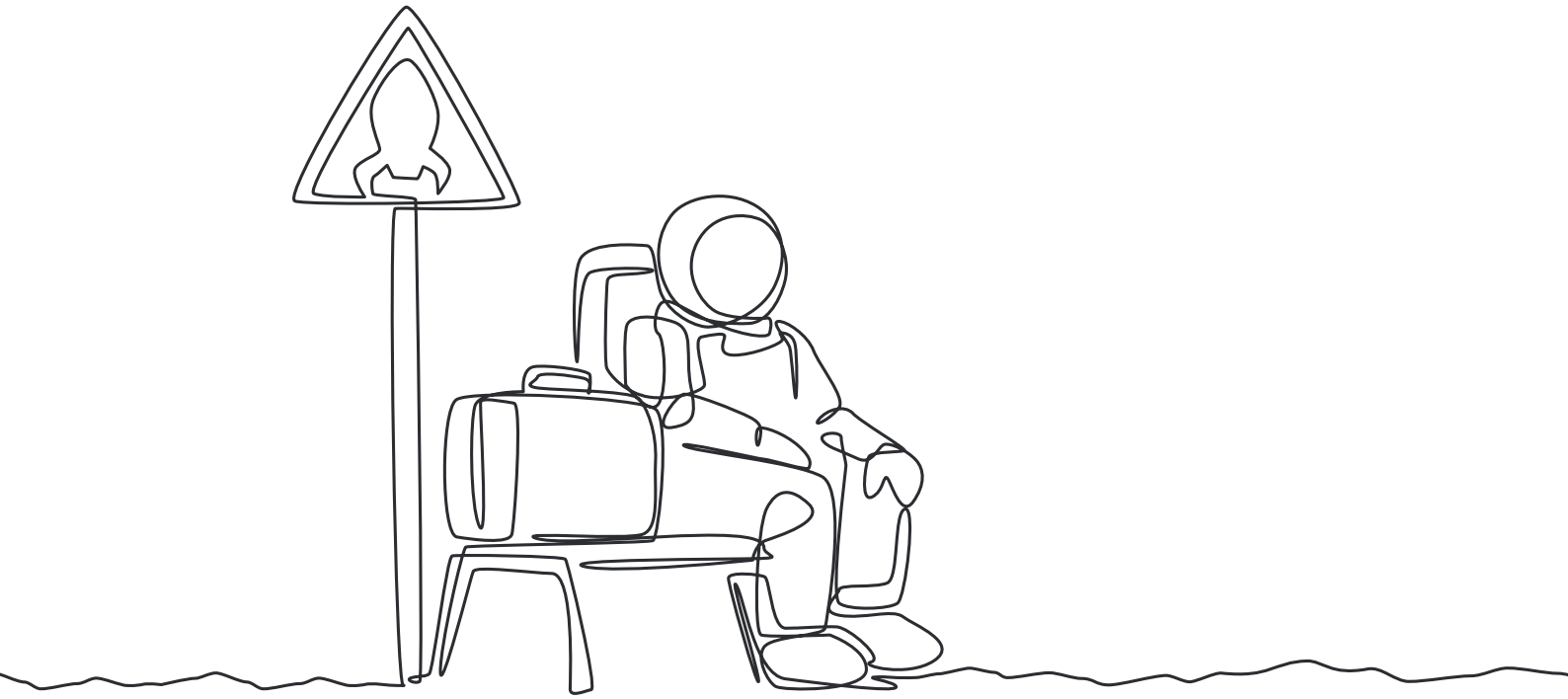

GÜZEL BİR SABIRLA SABRETMELİ VE ÜMİTVAR OLMALIYIZ

Bugünkü Müslümanlara yapılan zulmün ve haksızlığın katbekat fazlası 14 asır evvel Peygamberimize ve ashabına yapıldı. Sadece Allah'a dayanıp güvenen bir avuç inanmış kullardı onlar. Çok güzel bir sabırla sabrettiler ve Allah onları yüz üstü bırakmadı.

Fiili ve kavli duamızı yaptıktan sonra tevekkül etmek biz Müslümanların en büyük vazifesi. Hani derler ya; bizler zaferden değil, seferden sorumluyuz, diye. Allah nurunu tamamlayacaktır, kâfirler/zalimler istemese bile.

İnandık, tâbi olduk. Elimizden gelen gayreti gösterip, ümidimizi kaybetmeden mücadele etmeye devam edeceğiz. Allah elbette sabredenlerle beraberdir.

www.gencdernegi.org

@gencdernegi

GENÇ DERNEĞİ